

پرویز خطیبی صاحب استعدادی زودرس و دیرپا - پربار و پرتنوع بود. مردم او را بیشتر به طنزنویسی می شناسند. در این زمینه کارش را از نوجوانی و با هفته نامه توفیق آغاز کرد که محل گردآمدن و تراش خوردن درخشان ترین استعدادها در طنزپردازی بود و در جوانی به سردبیری این نشریه رسید که تا به امروز در صحنه مطبوعات ایران یگانه مانده است. خطیبی در تاتر نیز طبع آزمایی کرد. با پیش پرده نویسی که در سالهای 1320 باب شد و یکی از عوامل مهم جلب مردم به سالن های تاتر بود و نیز با بازیگری و همچنین با نگارش و کارگردانی چند نمایشنامه پرخواستار فعالیت های نمایشی وی چند سالی در زمینه سینما نیز ادامه پیدا کرد. همکاری وی با رادیو که از بدو جوانی شروع شد سالیان سال دوام داشت. خطیبی نگارنده و تهیه کننده ی برنامه های پرشماری بود که از جمله ی آنها میتوان به برنامه "شما و رادیو" اشاره کرد که صبح های جمعه پخش میشد و مجموعه ای بود از گفتگو و ترانه و نمایشنامه های طنزآمیز و پرشنونده ترین برنامه این رسانه به حساب می آمد. همکاری وی با تلویزیون به سبب تنگ نظری های برخی از دست اندرکاران - محدود و کوتاه مدت بود. خطیبی در ترانه سرایی هم دستی قوی داشت و برای بسیاری از خوانندگان نامدار دوران خود ترانه ساخت. بعنوان مثال ترانه ی معروف "بردی از یادم" که بسیاری زیباترین ترانه دلکش میسرندش از اوست. پرویز خطیبی از نمایندگان درخشان آنچه بود که میتوان "هنر مردمی" خواند. هنری پرخواستار و بی ادعا که برای همه کس مفهوم باشد و همگان را نیز خوش بیاید و از هر دو ابتدال زاده ی عوامگرایی و ایدیولوژی زندگی دوری بجوید. این توجه به مردم و به حساب آوردن خواسته هایشان در فعالیت سیاسی پرویز خطیبی نیز همانگونه بازتاب داشت که در فعالیت هنریش به صورت طرفداری از دموکراسی و حکومتی که احترام به حقوق مردم را پیشه سازد. او به همین دلیل خیلی زود به جرگه ی طرفداران مصدق و همراهان نهضت ملی جا گرفت و در نشریه ی طنز خود "حاجی بابا" به پشتیبانی از این حرکت بزرگ مردمی و آزادیخواهانه اقدام نمود. تاوان این کار را نیز با زندانی شدن پس از کودتای بیست و هشت مرداد پرداخت. وی پس از روی کار آمدن جمهوری اسلامی به مبارزه با آن پرداخت و انتشار "حاجی بابا" را در تبعید از سر گرفت که قدری پیش از یکسال دوام یافت. پرویز خطیبی طنز سیاسی خود را در چند نمایش از جمله "عروسی ایران خانم" و "حاجی مارمولک" در صحنه تاتر لس آنجلس به نمایش گذاشت و کتاب مفصل و شیرین "خاطراتی از هنرمندان" تنها کتابی است که تاکنون از او در خارج از کشور به چاپ رسیده است. پرویز خطیبی که در سال 1323 در تهران چشم به جهان گشوده بود در روز اول آگوست 1993 در لس

آنجلس چشم از جهان بست . پس از مرگ او بنیاد فرهنگی پرویز خطیبی به منظور نشر و اشاعه آثار او تاسیس شد.